

Sygn. akt VI Gz 104/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Anna Walus Rząsa

SO Anna Harmata (spr.)

Protokolant: asyst. sędziego Joanna Gołąbek

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: E. C.

przeciwko: M. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 23 listopada 2015 r., sygn. akt V GNc 438/14

postanawia:

I. oddalić zażalenie

II. zasądzić od pozwanego M. S. na rzecz powoda E. C. kwotę 600 zł (sześćset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem (k. 202) Sąd Rejonowy w Rzeszowie odrzucił wniosek pozwanego o uzasadnienie postanowienia z dnia 3 czerwca 2015 r. wydanego w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu i odrzucenia sprzeciwu od nakazu zapłaty, w uzasadnieniu wskazując nieczytelność stempla pocztowego w zakresie daty nadania przedmiotowego pisma i brak wykazania daty nadania tegoż pisma przez pozwanego, pomimo wystosowanego wezwania.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył pozwany (k. 222-224) zaskarżając je w całości i zarzucając naruszenie następujących przepisów:

- art. 165 § 2 kpc poprzez błędne uznanie, że wniosek pozwanego o sporządzenie uzasadnienia postanowienia został złożony po upływie tygodniowego terminu wyłącznie z powodu niemożności prawidłowego odczytania stempla pocztowego;

- naruszenie art. 328 § 1 kpc przez odrzucenie wniosku pozwanego o sporządzenie uzasadnienia postanowienia, pomimo, iż zostało złożone z zachowaniem tygodniowego terminu wynikającego z naruszonego przepisu;

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, czego konsekwencją było uznanie nieczytelnego stempla pocztowego, jako wskazującego na złożenie wniosku pozwanego po upływie wymaganego tygodniowego terminu bez przeprowadzenia postępowania reklamacyjnego przez Sąd.

W oparciu o powyższe pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do dalszego prowadzenia.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Powód wskazał, że ciężar wykazania terminowości złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 3 czerwca 2015 r. spoczywał na pozwanym, a pozwany nie wywiązał się z tego obowiązku.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 165 § 2 kpc oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe lub w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu.

Przepisy nie wymagają, aby pismo procesowe zostało nadane w urzędzie pocztowym jako przesyłka polecona. Nadający pismo, jak zasadnie przyjął Sąd Rejonowy, musi się jednak liczyć z tym, że przy obliczaniu terminów decydująca będzie data stempla pocztowego, taką gwarancję zaś uzyskuje się w razie otrzymania dowodu nadania przesyłki poleconej (postanowienie SN z dnia 6 maja 1988 r., IV PZ 39/88, OSPiKA 1989, z. 7-12, poz. 167). Przesłanie pisma procesowego przesyłką zwykłą może spowodować powstanie wątpliwości co do zachowania terminu, a także trudności w wykazaniu przez składające pismo, że zostało ono wniesione w terminie. Podstawowym dowodem staje się umieszczana przez urząd pocztowy na kopercie pieczęć z datą nadania. Jeżeli pieczęć ta jest odbita w sposób uniemożliwiający odczytanie daty, powstają daleko idące utrudnienia w wykazaniu zachowania terminu. Ryzyko wystąpienia takich trudności, czy wręcz niemożliwości wykazania, w jakiej dacie pismo zostało oddane w urzędzie pocztowym, obciąża osobę, która dokonuje wyboru określonego sposobu przesłania pisma. W takiej sytuacji niezbędne jest umożliwienie stronie wykazania, że termin został dochowany (postanowienie SN z dnia 11 marca 2015 r., II CZ 109/14, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Art. 1-505(38), wyd. III, Małgorzata Manowska (red.), Andrzej Adamczuk, Piotr Prus, Marcin Radwan, Małgorzata Sieńko, Ewa Stefańska, Stan prawny:2015.09.01, Lex Omega).

Tak więc wbrew twierdzeniom żalącego, który zresztą w treści zażalenia powołał powyższe stanowisko, to nie na Sądzie, ale pozwanym spoczywał obowiązek wykazania nadania pisma procesowego w terminie. Pozwany jednak obowiązkowi temu nie sprostał. W odpowiedzi na wezwanie Sądu pozwany ograniczył się jedynie do oświadczenia, że pismo z wnioskiem o uzasadnienie nadał omyłkowo bez potwierdzenia nadania pracownik kancelarii, nie wnioskując jednak dla wykazania rzeczywistej daty nadania (terminowości) przedmiotowego pisma żadnych dowodów.

Wbrew stanowisku skarżącego to nie na Sądzie, ale pozwanym spoczywał obowiązek wykazania, że pozwany zachował termin do dokonania czynności procesowej. Niewystarczające w tej mierze były wyjaśnienia, iż wysłanie pisma nastąpiło przez pracownika kancelarii przesyłką nierejestrowaną, należało bowiem wykazać, iż wysłanie tego pisma, choć przesyłką nierejestrowaną, nastąpiło w terminie. To nie na Sądzie spoczywał obowiązek wykazania inicjatywy w zakresie prowadzenia postępowania reklamacyjnego, to nie Sąd bowiem był nadawcą przesyłki i nie na Sądzie spoczywał obowiązek wykazania terminowości podejmowanej czynności.

Sąd I instancji dokonując oceny zachowania terminu do złożenia wniosku nie mógł więc wobec nieczytelnej treści pieczęci pocztowej i przy braku innych dowodów przyjąć, że wniosek pozwanego został zgłoszony w terminie.

W tej sytuacji prawidłowe jest rozstrzygnięcie o odrzuceniu wniosku pozwanego o sporządzenie uzasadnienia postanowienia, jako spóźnionego i w świetle wyżej przedstawionych rozważań nie ma podstaw do przyjęcia naruszenia art. 165 §2 kpc oraz art. 328§1 kpc.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie I sentencji postanowienia na podstawie art. 385 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Orzeczenie o kosztach na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej znajduje uzasadnienie w art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 13 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.461).